

Welkom en mededelingen
Zingen: Psalm 118:12,13
Stil gebed, votum en groet
Openingstekst
Zingen: Psalm 17:3,8
Geloofsbelijdenis
Zingen: **Ik zal er zijn (Sela)**
Gebed om verlichting van de Heilige Geest
Zingen: **Gezang 72 (LvdK)**
Bijbel: Lucas 24:13-35
Zingen: Psalm 42:1,2,3
Verkondiging **De verborgen aanwezigheid van Jezus (Focus 2.2)**
Zingen: **Gezang 454 (LvdK)**
Dankgebed en voorbeden
Inzameling van de gaven
Zingen: **Lied 176 (Zingende Gezegend)**
Zegen

Gemeente van Jezus Christus,

1. Chandy Ray

Ik las onlangs het bijzondere getuigenis van Chandu Ray. Een bisschop van de Anglicaanse kerk in Pakistan. In 1983 overleden. Hij was afkomstig uit Hindoestaanse familie. Zijn moeder was erg religieus en nam hem als jongen meer naar heilige plaatsen in India. Hij vond het aanvankelijk geweldig, maar naar verloop van tijd beseftte hij dat hij iets miste. 'Ik voelde de aanwezigheid van God niet; Ik had geen communicatie met Hem'. Zijn leven veranderde door een vriend van hem op school die christen was. Deze had een oogkwaal en moest daaraan geopereerd worden. Hij zag er geweldig tegen op en was bang om blind te worden. Toen Chandu Ray hem bezocht, de dag voor de operatie, vroeg zijn vriend hem uit de Bijbel te lezen. Hij nam de Bijbel, sloeg hem open bij Johannes 14. Woorden van Jezus: 'Ik ben de weg de waarheid en het leven', 'wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien'. Geloof je dat allemaal, vroeg Chandu Ray. Ja, zei zijn vriend. En de belofte in vers 14: 'Als u iets vraagt in mijn naam, zal ik het doen'. Zal Hij dan ook niets je ogen kunnen genezen? Zijn vriend aarzelde. Toen bad Chandu Ray tot Jezus voor zijn vriend. Jezus in wie hij niet geloofde. Toen de artsen de volgende morgen de ogen van zijn vriend

bekeken, waren ze veranderd, en was een operatie niet langer nodig. Vanaf die dag volgde Chandu Ray Jezus. Hij werd bisschop van de Anglicaanse kerk in Karachi, Pakistan, en mocht veel mensen tot Jezus brengen en gaf later onderwijs over evangelisatie aan een wereldwijd publiek.

Wat is geheim van dit getuigenis, gemeente? Eigenlijk maar één ding: Jezus is niet dood, maar leeft! Het is Pasen geweest. Dat vierten wij vandaag. Jezus is geen verleden tijd. Je kunt Hem ook vandaag ontmoeten.

Ik denk dat om die reden Lucas het verhaal van de Emmaüsgangers heeft opgeschreven. Het is niet alleen een historisch verslag van toen, maar het is geschreven ook te laten zien, hoe Jezus nog steeds, als Levende Heer, ook vandaag harten van mensen aanraakt en verandert.

2. Emmaüswandeling

Jezus zoekt deze twee mensen op, als ze vol teleurstelling op weg zijn naar hun huis in Emmaüs. Hij loopt met ze mee. En in die ontmoeting voltrekt zich de verandering.

Ik weet niet of u of jij wel eens aan een Emmaüswandeling heeft meegedaan. Je gaat samen met iemand anders op pad om na te denken over een Bijbelgedeelte of een thema dat je aangereikt krijgt. Eerst neem je zelf de tijd om erover na te denken, daarna spreek je er met elkaar over. Zo ontstaat er tijdens de wandeling een gesprek van hart tot hart. Je gaat samen op pad in het vertrouwen – daar bid je dan ook om – dat Jezus als Derde Persoon met je meeloopt.

Soms mag je dat ervaren als je met iemand wandelen gaat. Of een gesprek met iemand die naast je zit in de bus of het vliegtuig. God kan dat zo maar gebruiken. Jezus die via ons onzichtbaar aanwezig is en meeloopt of erbij zit. Daarna ga je uit elkaar, maar Gods Geest gaat verder met het gesprek. Je hebt iets mogen zaaien. Jezus was erbij. Hij is de Levende.

Jezus kan zich op veel manieren aan mensen bekend maken. Aan moslims en hindoes verschijnt Hij vaak via dromen en visioenen.

Soms maakt Hij zich bekend via Woord en Geest, via de weg van innerlijke overtuiging, door het gebed van een broeder of zuster. Ook vandaag worden mensen geraakt door Jezus en komt de opstandingskracht hun leven binnen, zodanig dat ze zeggen, dat ze Jezus hebben ontmoet. Gewoon in de kerk. Of thuis toen ze luisterden of in de Bijbel lazen. Het feit dat wij hier zijn is een vrucht van een ontmoeting met Jezus. Pasen gaat door. En hoe Jezus harten verandert, zien we vanmiddag voor onze ogen gebeuren. We zien in de ontmoeting van Jezus met Kleopas en zijn vriend (of echtgenote) vijf fases, waardoor uiteindelijk zij Jezus als de levende Heer gaan ervaren.

3. (1) gesloten ogen (van het verstand)

Het is nog steeds de eerste Paasdag. Die geweldige dag waarop Christus opgestaan is uit het graf en de dood teniet heeft gedaan. De dag waarop de steen van het graf is gewenteld, en de macht van zonde en dood is gebroken. De mooiste dag van de schepping.

Alleen, daar merken je bij deze twee bijzonder weinig van. Ze verlaten Jeruzalem. Want daar valt niets meer te doen. Ze hadden hun hoop op Jezus gevestigd, dat Hij Israël zou verlossen, maar het is al de derde dag. Jezus is dood. De drie dagen waarover hij sprak zijn zo goed als voorbij. Hun hoop ligt begraven in het graf. Hoewel er vrouwen waren die vertelden, dat het graf leeg was, verandert dat niet veel bij ze.

De twee zien dan ook niet in de man die met hen meeloopt de persoon van Jezus. Hij is dichtbij, maar ze zien hem niet. Waarom niet? Was het omdat ze uit de brede kring van discipelen kwamen en Jezus alleen op afstand gezien hadden; of dat ze hem alleen in het lijden gezien hadden (zijn gezicht verwrongen door de pijn, maar nu zag hij er anders uit); of omdat hij een verheerlijkt lichaam had en ze hem niet herkenden. Ik denk dat het meest waarschijnlijke is, dat ze het niet verwachten. Hun verstand stond er gewoon niet open voor. Als je drie dagen geleden iemand begraven hebt, verwacht je hem niet te ontmoeten daarna. Ons verstand is de beperkende factor. We weten wat kan en niet kan, met ons wetenschappelijk en logisch redeneren. De

mensen toen waren net zo sceptisch als wij over de mogelijkheid van een opstanding. Wat we niet kunnen bedenken, verwachten we niet. Daarom is geen herkenning.

Ze twee spreken over Jezus in de verleden tijd. Hij was een profeet. Hij deed machtige dingen. Er zijn vandaag mensen die er net zo over denken. Op de vraag: 'wie is Jezus', antwoorden ze: 'een boeiende leraar, iemand met scherp inzicht, een interessante persoon'. Maar het blijft iemand van het verleden. Zo kun je als gelovige trouwens ook redeneren. Dat je Jezus opsluit in het verleden. Ja, toen deed Hij machtige dingen. Wonderen soms. Maar dat doet Hij nu niet meer. Dat was alleen voor de begintijd van de kerk. Of ook, dat je in een moeilijke situatie bij jezelf denkt: 'daar kan Jezus toch niets mee ... Hij zal zich niet met mijn leven bemoeien'. Dan sluit je hem op in het verleden en sta je niet open voor het feit dat Hij leeft. Dan doe je net als deze twee mensen. Het is Pasen geweest, maar veel is er niet veranderd. Het kan zijn dat je er totaal niet voor openstaat, maar dat Jezus zich toch op armlengte afstand van je bevindt, zoals Hij beloofd heeft.

4. (2) bedroefd gelaat (door teleurstelling)

Je proeft in de woorden van de twee emotie en teleurstelling. In vers 17: ze zijn 'bedroefd'. Letterlijk: 'ze zijn triest en ontmoedigd', het hoofd naar beneden. Vers 21: 'wij hoopten zo'. Vers 22: 'vrouwen hebben ons ontsteld doen staan'. Al deze woorden drukken uit hoe existentieel ze erbij betrokken zijn. Ze hadden zoveel hoop gehad. Maar de hoop is door Zijn dood volledig de bodem in geslagen.

Het is wel ironisch dat ze tegen Jezus over Jezus spreken. Waar zit hun teleurstelling dan precies? Ze zagen in Jezus een grote profeet, die machtig is in werken en woorden. Eindelijk na vierhonderd jaar was er weer een profeet, die namens God sprak en machtige wonderen kon doen. Een man in wie het bovennatuurlijke natuurlijk werd. Een man in wie de hemel de aarde raakte. Een man aan wiens lippen ze hadden gehangen. Een profeet en een Vriend. Deze Jezus zou net als Mozes het volk Israël bevrijden van de onderdrukking en de slavernij van de Romeinen. Hij zou het

land bevrijden van de heidense invloed, zodat Israël in alle vrijheid God zou kunnen dienen. Maar het kruis paste daar niet bij. Dat was een verpletterende ervaring. Hij zou de heidenen moeten verslaan, maar niet zelf door hen gedood moeten worden.

Wij hoopten zo, dat Hij ons zou verlossen. Verwachtingen die niet uitkomen. Dat kan een grote blokkade vormen in je denken. Teleurstelling als Jezus niet voldoet aan het beeld dat jij van Hem hebt... Zo zijn er wel mensen, die zeggen: als Jezus dit doet voor mij en dat, dan wil ik wel in Hem geloven. Nee, dat Jezus echt nooit doen. Maar kloppen deze verwachtingen bij hoe Jezus is en bij wat Hij kwam doen? Ben je bereid je te laten corrigeren. Het feit dat je onrustig bent, je ongelukkig bent over hoe de dingen gaan in je leven, dat het bij je schuurt, is een teken dat de Geest met je bezig is. Hoe dichterbij Jezus komt, hoe groter de onrust kan worden.

5. (3) traag van hart (de correctie van Jezus)

Als Jezus uit de dood is opgestaan, dan verschijnt Hij niet in de eerste plaats aan mensen, die hooggestemd zingen en vast in Hem geloven. Nee, Hij zoekt mensen op van wie de hoop geknakt is. Mensen die Jeruzalem de rug hebben toegekeerd. Voor zulke mensen heeft Jezus een zwak. En Hij loopt met ze mee tot in Emmaüs. Dat is de plek waar het bijna donker is geworden. Waar de nacht valt.

Jezus is de goede Herder. Als de grote pastor loopt Hij met Zijn schapen mee. Hij luistert. Hij stelt vragen. Dat is de Here Jezus ten voeten uit. Neem dat mee. Jezus is oprecht bewogen met je leven. Vertelt Hem alles maar. Houd niets voor Hem achter. Wat is je hoop? Wat zijn je verlangens? Waar ben je de reus van de teleurstelling in je leven tegen gekomen. Zeg het Hem maar. Hij weet er raad mee.

Maar weet, dat er ook een moment komt, dat Hij gaat spreken. Wij mensen zijn vaak traag van hart, onverstandig, ongelovig. Dat zal ook aan de orde komen.

Zo ook hier, in vers 25: 'O onverstandigen en tragen van hart'. Dat lijkt niet pastoraal, maar

niets is minder waar. Jezus had ze kunnen laten lopen met hun denkbeelden. Ieder zijn waarheid, prima toch. Nee, dat is niet prima. Want als mensen op een dwaalspoor zitten is het onbarmhartig om daar niets van te zeggen. Een herder moet af en toe een steen werpen naar schapen die afdwalen of ze met de stok porren om ze weer op het juiste pad te krijgen. Zo ook hier. In de scherpe woorden van Christus zit Zijn grote liefde verscholen. Soms is het nodig om mensen met de waarheid te confronteren, als ze traag van hart zijn.

Twee dingen stelt Jezus aan de orde.

a. ongehoorzaamheid. Wat had Jezus tegen zijn discipelen gezegd? Dat ze **in Jeruzalem** moesten blijven. Daar moesten wachten op de komst van de Heilige Geest. De Geest die ze nodig hadden om te kunnen geloven en getuige van Jezus te kunnen zijn. Maar ze zijn daar weggegaan. In hun gang naar Emmaüs zit ook ongehoorzaamheid. Ze hebben zich aan de kring van de gemeente onttrokken. Je ziet wat het uitwerkt. Ze blijven alleen met hun twijfel. Dat is niet goed. Als ze straks naar Jeruzalem terugkeren, zit daar iets van bekering in. Ook dat is soms nodig, als er sprake is van onwil of ongehoorzaamheid in ons leven, dat dit liefdevol aan de orde komt.

b. heel de Schrift! In tweede plaats verwijt Jezus ze niet alles geloven wat de profeten gesproken hebben. Ze hebben selectief gewinkeld in de Schrift. Je kunt wel stukjes van de Bijbel geloven, maar het gaat om heel de Schrift. Jezus wijst hen **op de Schriften** die van Hem getuigen. Die spraken al over de Messias die moest lijden en die zijn leven als losprijs voor de zonde zou geven. Waarom zijn ze niet allereerst bij de Schrift te rade gegaan? Daar staat de weg van de Messias al getekend.

Als je twijfelt en teleurgesteld bent, koester dat dan niet. Maar ga op onderzoek uit. Bestudeer de Schrift. Daar vind je antwoorden. Laat het boek van de Bijbel niet gesloten. Anders kom je niet verder. Vraag God om de verlichting door de Geest. Dat Hij door de Schriften tot je spreekt. Blijf niet bij je ongeloof. Loop ook niet weg uit Jeruzalem. Blijf zoeken naar antwoorden. Want wie zoekt, die vindt. Nee beter nog: wie zoekt, wordt door de Levende

gevonden!

Zo opent Jezus voor deze twee de Schriften.
En hun hart komt in vuur en vlam te staan.

6. (4) brandende harten (door ontmoeting met Jezus)

Ineens krijgen ze het door. Hoe de Schriften één geheel vormen en alle los onderdelen vallen op hun plaats. In de schriften klinkt één schreeuw om recht en verzoening van schuld. De grondwet van het koninkrijk is door lijden tot heerlijkheid. 'Moest de Christus al deze dingen niet lijden?' En zo blijkt de vreemdeling als geen ander thuis te zijn in het Woord van God. De Thora. De geschiedenis van Adam en Eva. De zondeval, het oordeel van God en de dood. Maar ook God die afdaalde naar Abraham en een nieuw begin maakte. Via Jozef in Egypte. Door de diepte heen naar de heerlijkheid. De intocht in het beloofde land. De afval en de oproep van de profeten. Het oordeel van de ballingschap en het einde van het 10 en 2 stammenrijk. Maar ook de terugkeer. Het zwijgen van God en de komst van Jezus. Het kruis en de opstanding. En steeds weer laat God in het oordeel Zijn genade zien. Tot op het kruis. God die afdaalt en onder mensen zijn tent opslaat. We hebben Zijn heerlijkheid gezien, als de eniggeborene van de Vader. De God die in Jezus meeloopt tot in Emmaüs. En ze zien in Hem de vervulling van heel het Oude Testament.

Hij die veracht was, de onwaardigste onder de mensen, maar die hun zieken op zich heeft genomen. Hij die om onze overtreden verwond is. De straf die ons de vrede aanbrengt is op Hem. Door zijn striemen is er genezing gekomen. Wij dwaalden alles als schapen, maar Heeft onze ongerechtigheid op Hem doe neerkomen.

De twee proeven de liefde en bewogenheid van God in Jezus. En hun ogen gaan open en hun harten worden brandend. Is er dan toch nog hoop, na Golgotha? Weet God raad met mijn vragen, met mijn zonden en wonden? Ja. Alle puzzelstukjes vallen op hun plaats en hun hart wordt brandend. Dit is het! Wat is God goed voor ons! En dan als laatste, er is nog een ding wat nodig is.

7. (5) ze komen in beweging

Hun harten staan in vuur en vlam en wat doen ze daarmee? Ze nodigen Jezus uit om bij hen te blijven. Ze dringen er bij Jezus op aan om intrek te nemen in hun huis. Dat is een laatste belangrijke stap. Je leven verandert pas blijvend, als je aan de Here Jezus vraagt om in je leven te komen. Blijf bij ons zeggen ze. Dat is een belangrijk stap. Dan mogen ook wij doen. Jezus uitnodigen om de hoofdbewoner van ons levenshuis te zijn.

Dan komt de herkenning en gaan ze Jezus ervaren. Naar oosters gebruik wordt de gast uitgenodigd om het brood te breken en het zegengebed uit te spreken. En als Jezus dat doet herkennen ze Hem: het is Jezus! Hoe herkenden ze Hem? Dachten ze aan de laatste paasmaaltijd in de bovenzaal? Nee, daar waren ze niet bij. Had Jezus een speciale manier om het brood te breken? Nee. Hoe dan? Als je met mensen wandelt en praat, let je op het gezicht. Maar als iemand het brood breekt, let je op de handen. Als Jezus het brood breekt, zien ze Zijn handen. En in de handen de gaten van de spijkers. Ze wisten: Hij is het! Het is de derde dag en Hij is toch gekomen! Hij heeft gedaan wat Hij had beloofd! Het is Jezus.

Dan is er nog maar één gedachte: dit moeten de anderen weten! En ze staan op en gaan terug naar Jeruzalem. Ondanks het tijdstip. Ondanks het gevaar van het donker.

Brandende harten hebben haast. Jezus leeft en Hij heeft naar ons omgezien! En als ze dat vertellen, staat Jezus opeens in hun midden: vrede zij u. En Jezus kwam.

Dit gebeurt nog steeds. Elke dag, bij duizenden mensen. Het gebeurt op dezelfde manier. Via deze fasen. Van gesloten ogen tot mensen die in beweging komen om het weer aan anderen te vertellen. Jezus is geen verleden tijd. Hij leeft en ziet naar ons om.

8. Getuigenis

Gemeente, soms mogen wij een schakeltje zijn en met iemand oplopen, en Jezus gebruikt dat om anderen verder te helpen. U, jij en ik. God plaatst ons soms in een situatie waarin we met iemand mogen optrekken of samen wandelen.

Mag ik eindigen met een persoonlijk getuigenis? Toen we van Medellín naar Bogotá terugvlogen, zat ik op de voorste rij in het vliegtuig, waar wat meer beenruimte is. Rechts van mij zat een jonge vrouw. Ze was advocate. Ze vroeg waarom ik daar was en ik vertelde dat ik dominee was en net terug kwam van een conferentie. En jij, vroeg ik haar. Ze was op weg naar Bogotá, naar haar ex-man om de scheidingspapieren te laten tekenen. Het was een vechtscheiding. Ze had twee dochtertjes, maar haar man was vreemd gegaan en de relatie stuk gelopen. Erg verdrietig. Maar zei ze: het heeft me dichterbij God gebracht. Toen dacht ik: ik ziet hier niet voor niets. En ik mocht met haar spreken over Jezus die de levende is, en die raad weet, met haar verdriet en pijn. Toen heb ik met haar gebeden, gewoon tijdens de vlucht: om een goede ontmoeting met haar ex, om zijn zorg voor haar dochters, om genezing van haar verdriet, om een nieuwe baan, want ze zat zonder. Ik mocht haar bemoedigen met woorden van Jezus. In een vlucht van nog geen 50 minuten.

Het had u of jij ook kunnen overkomen. Zomaar had God de situatie voorbereid. Waarom? Omdat God hart naar elke mensenkind uitgaat. Wat Jezus heeft gedaan, is zo belangrijk, dat iedereen dat moet weten.

De vrouw vervolgde haar weg met blijdschap. God had naar haar omgezien. Zo schakelt God ons in. U, jou en mij. Want het is Pasen geweest en Jezus leeft. Amen.